

מהמין של אדם וחוה. ועל זה, לא תחרש בשור ובחמור יחדיו. ועל זה אל תכניס ברית הקדש ברשות אחרת, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

ואדם הוא דגמא של מעלה. אלהים אחרים - זה חמור ואתון, זכר ונקבה. ועל זה, מי שמכניס ברית קדש ברשות אחרת, כתיב בו (הושע ה) בה' בגדו פי בני זרים ללדו. ואין קנאה לקדוש ברוך הוא פרט לזה של ברית הקדש. ברא הקדוש ברוך הוא באדם י"ה ו"ה, שהוא שמו הקדוש, נשמה לנשמה, וזה נקראת אדם, ומתפשטים האורות בתשעה אורות, והם משתלשלים מן י', והוא אור אחד בלי פרוד. ועל זה גוף האדם נקרא הלבוש של אדם.

ה' נקראת נשמה, ותזדווג עם י', ומתפשטת לכמה אורות, והוא אחד. י"ה בלי פרוד. ועל זה, ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו, זכר ונקבה בראם כו', ויקרא את שמם אדם.

ו' נקראת רוח, ונקרא בן י"ה. ה' נקראת נפש, ונקראת בת. ועל זה, אב ואם בן ובת. וסוד הדבר יו"ד ה"א וא"ו ה"א, נקרא אד"ם. ומתפשט אורו לחמשה וארבעים אורות, וזהו חשבון אדם מ"ה. והשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, זכר ונקבה בראם כו'. ויקרא את שמם אדם. ואחר כך יצר הגוף, שכתוב (בראשית ב) ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים.

מה יש בין אדם לאדם, הרי יהו"ה נקרא אדם, והגוף נקרא אדם, מה בין זה לזה? אלא,

סַטְרָא אַחְרָא, דְּלֹא מְזִינָא דְּאָדָם וְחוּהָ. וְעַל דָּא, (דברים כב י) לֹא תַחְרֹשׁ בַּשּׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּיו. וְעַל דָּא, לֹא תִיעוֹל בְּרִית דְּקוּדְשָׁא בְּרִשׁוֹת אַחְרֵיתֵי, (שמות כ יג) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי.

ואדם הוא דוגמא של מעלה. אלהים אחרים, דא חמור ואתון. זכר ונקבה. ועל דא, מאן דעאיל ברית קדישא ברשות אחרא, כתיב ביה, (הושע ה ז) בה' בגדו פי בני זרים ללדו. ולית קנאה להקדוש ברוך הוא, פר מן דא דברית קדישא.

ברא קודשא בריך הוא באינש י"ה ו"ה, דהוא שְׂמָא קַדִּישָׁא דִּילֵיהּ, נִשְׁמָתָא לְנִשְׁמָתָא, וְדָא נִקְרָאת אָדָם, וּמִתְפַּשְׁטִין נְהוּרִין בְּתַשְׁעָה נְהוּרִין, וְהֵם מִשְׁתַּלְשְׁלִין מִן י', וְהוּא אֹר אֶחָד בְּלֹא פִירוּדָא. וְעַל דָּא, גּוּפָא דְאִינְשׁ, אַתְקַרִּי לְבוּשָׁא דְאָדָם.

ה' נקראת נשמה, ותזדווג עם י', ואתפשיט לכמה נהורין, והוא חד. י"ה בלי פירוודא. ועל דא, (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו, זכר ונקבה בראם וכו', ויקרא את שמם אדם.

ו' נקראת רוח, ואתקרי בן י"ה. ה', אתקריאת נפשא, ואתקריאת בת. ועל דא, אב ואם בן ובת. ורזא דמלה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איקרי אד"ם. ואתפשט נהורא דיליה, לחמשה וארבעים נהורין, ודא הוא חושבון אדם מ"ה. והשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, זכר ונקבה בראם וכו'. ויקרא את שמם אדם. ואחר כך יצר הגוף, דכתיב (שם ב ז) ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים.

מאי אית בין אדם לאדם, הרי יהו"ה נקרא אדם, וגופא נקרא אדם, מאי

במקום שנקרא (שם א) ויברא
אלהים את האדם בצלמו, הוא
יהו"ה. ובמקום שלא נקרא
בצלמו, הוא גוף.

ואחר שאמר וייצר ה' אלהים,
שייצר את האדם, עשאו, שכתוב
(שם א) ויעש ה' אלהים לאדם
ולאשתו פתנות עור וילבשם.
בראשונה פתנות אור, בדגמא של
מעלה, ואחר שחטאו - פתנות
עור.

ועל דא אמר, (ישעיה מג ז) כל הנקרא
בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
אף עשיתיו. בראתיו - זה יו"ד
ה"א וא"ו ה"א. יצרתיו - זה
פתנות אור. א"ף עשיתיו - זה
פתנות עור, משום שהאף סבב
זה.

ולכמו יקרא רע? זה יצר הרע, וזה
הנחש, שעשה וסבב שנגזר על
אדם ותוה מות, ועל כל איש.
ובדגמא שיש שם של קדש, כף
יש שם של טמאה, שהוא טמא.
ועל זה, לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני. וכל הפוגם אחד
מאיבריו מלמטה, כאלו פוגם
מלמעלה.

ועל זה חרב בא לעולם, ורעב
ומות באים לעולם, ועל זה (שמות
כב) והיו נשיכם אלמנות וגו', למי
שמכניס ברית הקדש לרשות
אחרת. ועל זה (ויקרא יט) שעטנז
לא יעלה עליך. (דברים כב) לא
תחרש בשור ובחמור יחדו. ועל
זה אמר, (שם כז) ארוור שכב עם כל
בהמה. מי היא הבהמה? זו
פותית, גוף שהיא מצד הבהמה
האחרת שלמעלה, טמאה.

ועל דא אמר, (שם ל) ראה נתתי
לפניך היום את החיים ואת הטוב
ואת המות ואת הרע. את החיים
ואת הטוב - זה יהו"ה. ואת המות
ואת הרע - זה שמו של סמאל,
נשמה לנשמה מצד השמאל,

בין האי להאי. אלא, באתר דאקרי (שם א כז)
ויברא אלהים את האדם בצלמו, הוא יהו"ה.
ובאתר דלא אקרי בצלמו הוא גוף.

ובתר דאמר וייצר ה' אלהים. שיצר לאדם,
עשאו. דכתיב (שם ג כא) ויעש ה' אלהים
לאדם ולאשתו פתנות עור וילבשם.
בראשונה פתנות אור, בדוגמא של מעלה,
ובתר דחבו פתנות עור.

ועל דא אמר, (ישעיה מג ז) כל הנקרא בשמי
ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו.
בראתיו, דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א. יצרתיו,
דא פתנות אור. א"ף עשיתיו, דא פתנות עור.
משום דהאף סבב זה.

ולכמו יתקרי רע. דא יצר הרע, ודא נחש,
דעבד וסבב דאתגזר על אדם ותוה
מותא, ועל כל אינש.

ובדוגמא דאיתא שם דקודשא, הכי אית שם
דמסאבו, שהוא טמא. ועל דא, לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני. וכל הפוגם
אחד מאיבריו מלמטה, כאלו פוגם מלמעלה.
ועל דא, חרב בא לעולם, וכפנא ומותא אתי
לעלמא. ועל דא (שם כב כג) והיו נשיכם
אלמנות וגו'. למאן דעאיל ברית קדישא ברשו
אחרא. ועל דא, (ויקרא יט) שעטנז לא יעלה
עליך. (דברים כב ז) לא תחרש בשור ובחמור יחדו.
ועל דא אמר, (שם כז כא) ארוור שוכב עם כל
בהמה. מאן היא בהמה. דא פותית. גוף שהיא
מסטרא דבהמה אחרא דלעילא, מסאבא.

ועל דא אמר, (שם ל טו) ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת המות ואת
הרע. את החיים ואת הטוב, דא יהו"ה. ואת
המות ואת הרע, דא שמייה דסמאל, נשמתא
לנשמתא מסטרא דשמאלא, ונשמה ורוח

ונשמה ורוח ונפש מצד השמאל,
שהיא בגוף, שאדם שהוא משאר
עמים שלא נקראים אדם. ומה
אמר? ובחרת בחיים.

ועל זה יש שדים יהודים, ולא
בא הפסוק שאמר לא יהיה לך
אלהים אחרים, אלא לישמעאל
ולעשו. ואלהים אחרים
מישמעאל ועשו מאיזה מקום
יצאו? מן השמרים של השדים
היהודים, ועל זה כתוב (ישעיה יד)
פי משרש נחש יצא צפע. ועל
כן, אם אמר לך יצר הרע חטא
ושכב עם בהמה - אל תאמן בו.
ועל זה יש שדים יהודים
וישמעאלים ונוצרים, והגדולה
לכני עשו וישמעאלים. ומאיזה
מקום היא? מן הגופות שלהם,
שהם אחים עמנו מן הגוף, ולא
מנשמה, ולא מן רוח, ולא מנפש,
ולא מנשמה לנשמה.

ואני פותח לך פתח גדול. כל בני
ישראל הם משפתחים לקדוש
ברוך הוא. ואלהים של בני עשו,
הוא ישפתחו להם. מנין לנו?
רמז שאמר הכתוב, ויבא אלהים
אל בלעם בחלום הלילה. אלהים
שלו ישפתחו לו. (במדבר כב) ויבא
- עד ביתו, וידבר עמו בלעם מן
החלון שלו. (נ"א החלום) וזה למה?
בשביל כבוד הגוף, שהוא עקר
שלהם.

ועל זה, כל גוי שיעשה תשובה
ויפרד מעבודה זרה ומעברה,
יכניס הקדוש ברוך הוא בו רוח
קדושה ונפש קדושה. ועל זה יש
חלק לעולם הבא ולא עם בני
ישראל, אלא חלק בפני עצמו
ועולם בפני עצמו.

וכך זה למה? בשביל השמרים
שיש בגופו, שהם מן הטמאה.
והרוח הקדושה, ונפש הקדושה,

ונפש מסטרא דשמאלא, שהיא בגופא, דאדם
שהוא משאר עמין דלא אקרוין אדם. ומה
אמר. ובחרת בחיים.

ועל דא אית שידין יהודאין. ולא אתא פסוקא,
דאמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים,
אלא לישמעאל ולעשו. ואלהים אחרים מן
ישמעאל ועשו מאן אתר נפקו. מן השמרים
של שדים יהודאין. ועל דא פתיב, (ישעיה יד כט)
פי משורש נחש יצא צפע. ועל דא, אם אמר
לך יצר הרע, חטא, ושכב עם הבהמה, אל
תאמן בו.

ועל דא, אית שדין יהודאין וישמעאלים
ונוצרים, והגדולה לבני עשו
וישמעאלים. ומאיזה מקום היא. מן הגופות
שלהם, שהם אחים עמנו מן הגוף, ולא
מנשמה, ולא מן רוח, ולא מנפש, ולא
מנשמתא לנשמתא.

ואני פותח לך פתח גדול. כל בני ישראל הם
משפתחים להקדוש ברוך הוא. ואלהים
של בני עשו, הוא ישפתחו להם. מנלן. רמז
שאמר הכתוב, (במדבר כב) ויבא אלהים אל בלעם
בחלום הלילה, אלהים שלו ישפתחו לו, ויבא
עד ביתו, וידבר עמו בלעם מן החלון (נ"א החלום)
שלו. וזה למה. בשביל כבוד הגוף, שהוא
עיקר שלהם.

ועל דא, כל גוי שיעשה תשובה, ויתפרש
מעבודה זרה ומעבירה, יעול קודשא
ברוך הוא ביה רוח קדישא ונפש קדישא.
ועל דא יש לו חלק לעולם הבא. ולא עם בני
ישראל, אלא חלק בפני עצמו, ועולם בפני
עצמו.

וכך זה למה. בשביל השמרים שיש בגופו,

שהם מן הטמאה. והרוח הקדושה, ונפש הקדושה, שישבו על